

Een oplossing, welke ons vooruit zou kunnen brengen, is het naast elkaar plaatsen en fotograferen van alle in onze culturen voorkomende soorten en vormen der Picta-groep en het publiceren van deze foto's met een behoorlijke toelichting.

Het ligt in onze bedoeling hiertoe (en niet alleen ten opzichte van de Picta-groep) binnen afzienbare tijd over te gaan.

J. C. VAN KEPPEL

× *Graptopoveria* cv. 'Calva' (Gossot)

Graptopetalum paraguayense (N.E.Br.) E. Walth. × *Echeveria pulvinata* Rose.
Echeveria × *calva* Gossot in Notre Vallée 26/28 : 29, 30 (1939) zonder latijnse diagnose.

Graptopoveria calva Gossot in Liste des Plantes Grasses (Marnier): 1949, 27.
Rowley in Cact. and Succ. Journal l.c.; Jacobsen Handbook, l.c.

Figuur 63

× *Graptopoveria* cv. 'Calva'

Als eerste te bespreken vorm van het geslacht *Graptopoveria* kozen wij deze plant, omdat hij vrij algemeen gekweekt wordt, uit de beschrijving van Gossot gemakkelijk te determineren is en tevens een intermediair karakter heeft. Het is een aardige, rijkbloeiende plant, die later sterk vertakt. Typerend voor deze plant zijn de bloeiwijzen. Gedeeltelijk zijn zij tamelijk dun en ijl, met spoedig afvallende schutbladen; daarnaast ontstaan vrij dikke, sterk bebladerde horizontaal afstaande zijscheuten, die vaak in een bloeiwijze eindigen. Na de bloei groeit de eindknop door,

waaruit een normale rozet ontstaat. Daar *Echeveria pulvinata* ook dergelijke bloeiwijzen ontwikkelt is deze eigenschap kennelijk van deze soort geërfd. De bloemen zijn duidelijk gespikkeld, als bij *Graptopetalum*.

Uit dezelfde kruising zijn waarschijnlijk verscheidene exemplaren ontstaan en zij zijn mogelijk nog hier en daar verspreid. In de collectie van het Succulentarium troffen wij een vorm aan met sterker rood gevlekte bladen en minder sterke groeiwijze. Het lijkt ons niet noodzakelijk deze en mogelijk nog andere weinig afwijkende cultivars afzonderlijk te beschrijven. Calva betekent: kaal, onbehaard, een overigens weinig zeggende naam, daar alle tot nog toe bekende *Graptoveria*'s kaal zijn.

Korte beschrijving: Stamvormend, met open rozet aan de top van de stam, 15 cm doorsnee, later spruitend tussen de bladen.

Bladen omgekeerd eirond-langwerpig, spits ± 7 cm lang, bovenzijde hol of vlak, onderzijde sterk convex, gekield, dik, zeegroen met lichte rand, kaal en glimmend, iets berijpt. De okselscheuten hebben aanvankelijk een verlengd rozet met talrijke langwerpige, 0,5—1 cm brede bladen.

Bloemstengels horizontaal afstaand, bleekgroen, niet berijpt, de toppen omhoog gericht; bloeiwijze een vertakte tros, de onderste assen met 3—4, de bovenste met 1—2, lang gesteelde, gele, rood gestippelde bloemen. Kelkbladen gelijk, aanliggend, 6—10 mm lang. Bloembladen vrij, rechtop staand, 12 mm lang, sterk gekield, aan de top weinig of niet uitstaand, soms zelfs naar binnen gebogen; meeldraden niet tussen de bloembladen naar buiten stekend; schutbladen groot, lang aanblijvend of spoedig verdrogend. Bloeitijd juni—juli met nabloei tot in de winter.

J. VAN CALBERGH, Antwerpen.

Tischleria peersii Schwant.

De grote familie van de Mesembryanthemaceae telt vele geslachten die soms sterk op elkaar gelijken. Zo doet *Tischleria*, wat plantenlichaam betreft, aan *Faucaria* denken. Het plantje draagt ook tandjes voorzien van een harige spits. Deze valt later af zodat er op deze plaats slechts een verdroogd stukje opperhuid overblijft.

Tischleria heeft geen of hoogstens, door het afsterven van de onderste bladeren, een zeer korte stam. Het plantje heeft tegenoverstaande bladeren, die in kruis boven elkaar staan en vergroeid zijn aan de basis. In de bladoksels van de onderste bladeren ontspruiten vertakkingen zodat het plantje tot een sierlijk, laagblijvend struikje uitgroeit.

Volgens H. Jacobsen worden de bladeren tot 4,5 cm lang, bij mij zijn zij ongeveer 4 cm. Aan de basis rond, wordt het bladoppervlak een weinig boven het midden vlak en plots breder, daarna weer smaller waardoor het uiteinde een driehoek vormt. De onderzijde is eveneens rond aan de basis, vanaf het midden heeft het een scherpe kiel welke aan het uiteinde van de bladeren sterk kinvormig uitsteekt en soms scheef verloopt. De bladranden dragen een aantal tandjes eindigend in een harige spits of baard, die bij het ouder worden afvalt. Aantal tandjes tot 7 paar.

Bij de korte beschrijving van het geslacht *Tischleria* schrijft de heer H. Jacobsen over de bladeren dat zij „dreikantig-keulig, schief gekielt”